623/01

Den 25. juni 2001 blev i sag nr. 54.722:

xxxx xxxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxx xxxxxxxx xxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Industriens
Pensionsforsikring A/S
H.C. Andersens Boulevard 47
1553 København V.

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har pensionsforsikring i Industriens Pensionsforsikring A/S, klager ved SiD, afdeling A, over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning efter anmeldt erhvervsevnetab.

I skrivelse af 6/12 2000 fra SiD til nævnet hedder det: "Vores medlem blev tilkendt førtidspension i 1986 pga. en psykisk lidelse og ikke så meget i forhold til at ryggen var blevet belastet. I 1993 blev han ansat i et skånejob på virksomheden B.W. ... og blev derfor omfattet af Industriens Pension, da virksomheden er medlem af Dansk Industri. I denne gode solidariske pensionsordning, har man ikke mulighed for at vælge invaliditetsdækningen fra og eventuel overflytte til eks.vis alderspensionen. At han kunne komme ud i et skånejob ligger til grund for, at han fysisk godt kunne arbejde, men stadigvæk var syg på det psykiske plan, men godt ville prøve at holde kontakt til arbejdsmarkedet. I september 2000 har han fået så store problemer med ryggen og skuldrene, at han er nødt til at stoppe i jobbet og går pr. 1 oktober 2000 over til normal førtidspension fra H. Kommune igen. Han magter ikke arbejdskravene mere og vi har på vores medlems vegne søgt kommunen om forhøjelse af hans mellemste førtidspension. Vores konklusion er derfor, at vi som sagt har den opfattelse, at Industriens Pension er pligtig til at udbetale invalidesum ud fra de gældende regler, da der er indtrådt en ny situation med vores medlems helbred, altså at han først er blevet fuld arbejdsudygtig efter at han blev

omfattet af Industriens Pension. Endvidere mener vi heller ikke, at vores medlemmer kan lægges til last, at han ikke havde mulighed for at konvertere indbetalingerne til invalidesummen om til en anden del i pensionsordningen. Vort medlem går naturlig ud fra, at såfremt man har forsikringsordninger i en pensionsordning, er man også berettiget til at modtage ydelser fra disse ordninger, når behovet opstår, uanset at fortiden har været en hård belastning."

Af skrivelse af 8/1 2001 fra selskabet til nævnet fremgår: "**Faktisk sagsfremstilling:** H.C.A. har siden august 1992 været ansat i beskyttet beskæftigelse med en arbejdstid på 20 timer ugentligt på metalvarefabrikken, B.W. A/S. Han blev sygemeldt første gang i oktober 1993. Han genoptog sit beskyttede arbejde den 1. februar 1994 men nu på nedsat tid med 15 timer om ugen. H.C.A. stoppede i sin beskyttede stilling ved sidste sygemelding den 6. september 2000, og han er fra 1. oktober 2000 førtidspensionist uden anden supplerende indtægt. Via sit ansættelsesforhold på B.W. A/S har H.C.A. været medlem af Arbejdsmarkedspensionen siden 1. januar 1993. Der er indbetalt pensionsbidrag til og med september 2000. H.C.A. blev tilkendt almindelig forhøjet førtidspension af helbredsmæssige årsager med virkning fra 1. december 1986 på grund af ryglidelse og svær neurose. I perioden 1. november 1989 til 30. april 1992 blev førtidspensionen gjort hvilende, da H.C.A. havde fuldtidsarbejde. Fra 1. maj 1992 blev H.C.A. igen berettiget til udbetaling af almindelig forhøjet førtidspension. Den 12. februar 1994 søgte han om forhøjelse af førtidspensionen, da han ikke længere kunne klare sit beskyttede arbejde i samme omfang som tidligere, og førtidspensionen blev ændret til mellemste førtidspension med virkning fra 1. december 1993. Den 23. juni 1998 søgte H.C.A. om endnu en forhøjelse af førtidspensionen til højeste førtidspension. H. Kommune afslog hans ansøgning i brev af 7. december 1998 med den begrundelse, at der ikke var påvist en væsentlig forværring af helbredstilstanden siden pensionsforhøjelsen i 1993. Det Sociale Nævn, Sønderjyllands Statsamt, fastholdt i brev af 24. februar 1999 kommunens afgørelse. SID har på medlemmets vegne nu søgt om forhøjelse af førtidspensionen til højeste førtidspension, fordi H.C.A. ikke magter arbejdskravene mere. Sagen er ikke afgjort, da der hertil kræves speciallægeerklæring fra psykiatrisk afdeling på H. Sygehus. Af de lægelige akter i sagen kan henvises til psykiatrisk erklæring af 30. marts 1987 fra overlæge, speciallæge i psykiatri, B.B. Heraf fremgår det, at H.C.A. har karakterneurotiske træk, og han i tiltagende grad i de seneste år har lidt af angstneuroti-

ske symptomer, som forværres i perioder, hvor han arbejdsmæssigt føler sig presset eller på anden måde er udsat for psykiske belastninger. Han har i de senere år ikke magtet heldagsarbejde, men han har nu i godt et års tid været beskæftiget 4 timer dagligt hos en automekaniker. B.B. konkluderer, at H.C.A. erhvervsevne er nedsat med ca. 50%, og at han må være berettiget til førtidspension. Da det ikke kan udelukkes, at der med tiden kan indtræde forbedring i tilstanden, kunne det ved tilkendelse af førtidspension være rimeligt at tage sagen op til fornyet vurdering om 2-3 år. I statusbedømmelse af 12. april 1988 ligeledes fra B.B. anføres, at H.C.A.'s tilstand gradvist er forværret siden oktober 1987. H.C.A. ønsker at fastholde sin førtidspension og supplere med et arbejde på 4 timer dagligt. I perioden 4. januar 1992 til 7. januar 1992 var H.C.A. indlagt på Neurokirurgisk afdeling U på O. Sygehus, efter at han blev overført akut fra H. Sygehus på mistanke om cauda equina syndrom. Af udskrivningskort fra 16. januar 1992 fremgår det, at H.C.A. igennem mange år har været plaget af lændesmerter. Siden sommeren 1991 har han haft lændesmerter med udstråling til højre hofte og ned på forsiden af låret. Der findes ikke objektive tegn på cauda equina. Der findes ved CT-scanning normale forhold bortset fra en let og ikke-betydende protrusion fra 2. lumbale discus, hvorfor man opfordrer H.C.A. til at opsøge egen læge med henblik på fysiurgisk behandling. Af lægebrev fra fysiurgisk ambulatorium af 14. april 1994 fremgår, at det eneste abnorme fund er, at der i mellemrummet mellem L2 og L3 helt lateralt i højre side er en intraforaminal prolaps men ikke med nogen synlig rodpåvirkning. Af udskrivningskort fra H. Sygehus af 28. april 1994 fremgår, at myelogrammerne viser fuldstændig normale forhold. Egen læge, J.A.J., konkluderer i statusattest af 19. september 1998, at H.C.A.'s psykiske lidelse er af sådan karakter, at den ikke lader sig behandle effektivt. Man kan højst dæmpe symptomerne og gøre hans tilværelse tålelig med medikamentel behandling. Yderligere forstærkes problemerne af hans nedslidte ryg. Samlet må hans arbejdsevne vurderes til at være minimal. Diagnose: Kronisk forstemningstilstand og kronisk angsttilstand. I statusattest af 10. november 2000 konkluderer egen læge, J.A.J., at H.C.A.'s psykiske tilstand er yderligere forringet gennem de sidste par år. Han er ikke længere i stand til at klare noget udeerhverv, og hans resterhvervsevne må således vurderes til at være ubetydelig. H.C.A. har søgt om helbredsbetingede ydelser fra Industriens Pension den 11. februar 1999. i brev af 7. juni 1999 afslog vi udbetaling af helbredsbetingede ydelser, fordi H.C.A.'s erhvervsevne allerede inden optagelsen i Arbejdsmarkedspensionen var varigt nedsat med halvdelen af den fulde erhvervsevne,

idet der forelå lægelig dokumentation på et varigt erhvervsevnetab på 50% ved erklæring af 30. marts 1987 fra speciallæge i psykiatri, overlæge B.B.. H.C.A. søgte på ny om helbredsbetingede ydelser fra Industriens Pension den 11. oktober 2000. I brev af 13. november 2000 afslog vi udbetaling af helbredsbetingede ydelser med samme begrundelse som tidligere, at H.C.A.'s erhvervsevne allerede inden optagelsen i Arbejdsmarkedspensionen var varigt nedsat med halvdelen af den fulde erhvervsevne, idet der forelå lægelig dokumentation på et varigt erhvervsevnetab på 50 % ved erklæring af 30. marts 1987 fra speciallæge i psykiatri, overlæge B.B. Det blev præciseret, at den almindelige forhøjede førtidspension fra 1986 blev tilkendt på grund af såvel hans psykiske lidelse som hans ryglidelse. Endvidere anførte vi, at der efter vores opfattelse ikke var opstået ny situation, der kunne berettige til udbetaling af helbredsbetingede ydelser. Som nævnt indledningsvis fastholder vi vores afgørelse af 13. november 2000 vedrørende afslaget på invalidesum, men vi ændrer vores afgørelse til tilkendelse af bidragsfritagelse med virkning fra 1. december 1993. **Til støtte for vores delvis ændrede afgørelse gøres gældende:**

- at det efter vores almindelige forsikringsbetingelser § 8 stk. 1 følger, at den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde er varigt nedsat med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne,

- at der foreligger lægelig dokumentation for et varigt erhvervsevnetab på mindst halvdelen men ikke 2/3 af den fulde erhvervsevne allerede i marts 1987, og at H.C.A. først blev optaget i Arbejdsmarkedspensionen den 1. januar 1993,

- at krav på engangsydelser i øvrigt forældes efter 5 år, jf. forsikringsaftaleloven § 29,

- at det efter vores almindelige forsikringsbetingelser § 7 stk. 1 følger, at den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidepension og / eller bidragsfritagelse indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde er varigt nedsat med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne,

- at der er dokumentation for et varigt erhvervsevnetab på 2/3 af den fulde erhvervsevne den 1. december 1993, fra hvilket tidspunkt H.C. er berettiget til mellemste førtidspension, og at H.C.A. på dette tidspunkt er blevet optaget i Arbejdsmarkedspensionen.

Vi skal i øvrigt bemærke, at den del af pensionsbidraget, der er anvendt som betaling for invalidesummen, bliver omkonteret og anvendt til forøgelse af pensionsopsparingen, fordi H.C.A. får afslag på invalidesum, og afslaget er begrundet i, at han varigt har mistet mindst halvdelen af sin erhvervsevne inden optagelsen i Industriens Pension."

Sagen er indbragt for nævnet den 8/12 2000.

Af forsikringsbetingelserne fremgår: "**§ 7. Invalidepension og bidragsfritagelse** Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidepension og/eller bidragsfritagelse indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne. ... **§ 8. Invalidesum** Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med ½ eller mere af den fulde erhvervsevne."

Nævnet udtaler:
Forsikringstagerens forsikringsdækning ved tab af erhvervsevne omfatter ikke invalidepension.

Forsikringstagerens erhvervsevne må - som anført af selskabet - anses for varigt nedsat med halvdelen af den fulde erhvervsevne, inden han blev optaget i arbejdsmarkedspensionen den 1/1 1993. Forsikringstageren er derfor heller ikke berettiget til invalidesum.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard